

[Formanden.]7) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 246 af 10. Maj 1940 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v., jfr. Lov Nr. 137 af 13. Marts 1943 om Ændring i samme Lov.

8) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidige Forbrugsafgifter.

9) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse.

10) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v., omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger.

11) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

12) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring af Revisionsbestemmelsen i Loven om Grundstigningsskyld.

13) *Forespørgsel til Forsvarsministeren af Oluf Pedersen.*

Mødet hævet Kl. 12.

119. Møde.

Fredag den 28. September Kl. 14.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, for at han kan fremsætte et anmeldt Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Oprettelse af „Danske Søfarendes Mindefond af 1945“*.

Da jeg i sin Tid i dette høje Ting forelagde Forslaget til Lov om Hjemrejse og Ferie m. m. for søfarende, gav jeg paa Regeringens, Rigsdagens og hele Folkets Vegne Udtryk for Paaskønnelse af og Taknemmelighed for den Indsats, de danske søfarende under Krigen har ydet, og jeg udtalte bl. a., at vi vilde ære Mindet om dem, der under Udøvelsen af deres Pligt satte Livet til, og at vi vilde hjælpe deres Paarørende.

De mangeartede Problemer af økonomisk Art, der er opstaaet for de søfarende som Følge af Krigen, har i Handelsministeriet givet Anledning til forskellige Overvejelser af Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvilket Omfang det maatte være muligt fra Statsmagtens Side at yde de søfarende og deres Familier økonomisk Hjælp ud over de Foranstaltninger, der allerede er truffet. Man har herunder særlig fæstet sig ved to Ting, nemlig dels Spørgsmaalet om at give de søfarende, der havde sejlet i de af de allierede Magter beslaglagte danske Skibe, et Tillæg til den Hyre, de havde oppebaaret der, saaledes at deres samlede Hyre kom paa Højde med, hvad de vilde have faaet efter de gældende danske Overenskomster, dels Spørgsmaalet om at yde økonomisk Hjælp til Enker og Børn efter søfarende, som er døde under saadanne Forhold, at de ikke kommer ind under Lovgivningen om Krigsulykkesforsikring og om Hædersgaver. Der var i Handelsministeriet megen Sympati for Tanken om at stille de søfarende lige saa godt, som de vilde have været stillet, hvis de havde sejlet paa danske Betingelser, og jeg har forelagt et hertil sigtende Lovforslag for Regeringen, som desværre ikke har ment at kunne give sin Tilslutning til en Ordning, hvorved de søfarende fik Kompensation for Mindreindtægt. Det er dog mit Haab, at en ny Regering vil indse Berettigelsen af, at der ydes de danske Søfolk en saadan Kompensation, og fremsætte Lovforslag herom efter Valget.

Vore Søfolks Indsats under den nu afsluttede Krig vil endnu være i saa frisk Erindring, at det ikke vil være nødvendigt for mig ved denne Lejlighed at komme nærmere ind derpaa. Jeg skal blot minde om, at i en lang Periode var de danske Søfolk den eneste Stand inden for Befolkningen, der led Tab af Menneskeliv som Følge af Krigsbegivenhederne, at disse Tab allerede inden den 9. April 1940 var opgjort